

U S T A W A

z dnia

o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Przepisy ustawy stosuje się w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.²⁾).

2. W przypadku wystąpienia powodzi o rozmiarach powodujących konieczność zastosowania szczególnych rozwiązań określonych w ustawie, gdy środki zastosowane przez właściwe organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego okazały się niewystarczające, Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, na podstawie danych przekazanych Prezesowi Rady Ministrów przez właściwych wojewodów:

1) wykaz gmin lub miejscowości poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, na terenie których stosuje się szczególne rozwiązania określone w ustawie,

2) rodzaj stosowanych rozwiązań – w zakresie określonym w rozdziale 2,

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnictwie śródlądowym, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, ustawę z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawę z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, ustawę z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenie oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, ustawę z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego, ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ustawę z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych oraz ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

3) w przypadku rozwiązań określonych w art. 5 - 7, 10 - 19, 23, 26 - 29, 33, 36 i 37 – warunki lub okres ich stosowania lub termin na dokonanie określonych czynności, nie dłuższy niż 12 miesięcy

– kierując się zakresem niezbędnej do udzielenia pomocy, uwzględniając bieżące możliwości budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

3. W przypadku wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 i Nr 239, poz. 1593 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459) mogą ubiegać się o pożyczki na zasadach określonych w rozdziale 3.

4. Po wydaniu przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, w celu umożliwienia zastosowania szczególnych rozwiązań określonych ustawą, Prezes Rady Ministrów może dokonywać, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa, uwzględniając przeznaczenie środków publicznych na sfinansowanie zadań określonych przez dysponentów części wnioskujących o dokonanie przeniesień.

Art. 2. Użyte w ustawie określenie „poszkodowany” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną i jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, które na skutek powodzi doznały szkód majątkowych lub utraciły, chociażby czasowo, możliwość korzystania z posiadanej nieruchomości lub lokalu.

Art. 3. 1. Finansowanie szczególnych rozwiązań określonych ustawą następuje z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

2. W roku budżetowym, w którym wystąpiła powódź, minister właściwy do spraw finansów publicznych może utworzyć rezerwę celową z przeznaczeniem na sfinansowanie usuwania skutków powodzi i przenieść do tej rezerwy kwoty planowanych wydatków budżetowych zablokowane na podstawie art. 177 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.³⁾), z tym że wymogu uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu, o której mowa w art. 177 ust. 6 tej ustawy, nie stosuje się.

3. Do podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się terminu,

---

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726.

o którym mowa w art. 154 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 4. 1. Łączna wartość pomocy publicznej udzielonej na podstawie ustawy w celu naprawienia szkód powstałych w wyniku wystąpienia powodzi nie może przekroczyć wartości szkód materialnych poniesionych przez beneficjenta pomocy na skutek powodzi, w związku z którą zostało wydane rozporządzenie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, pomniejszonej o wartość uzyskanego odszkodowania.

2. Beneficjent pomocy jest obowiązany do zwrotu, zgodnie z ust. 8 i 9, uzyskanej pomocy publicznej, w wysokości, w jakiej przekracza wartość poniesionych szkód obliczoną zgodnie z ust. 1.

3. Podmiot ubiegający się o pomoc publiczną składa wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce faktycznie prowadzonej działalności gospodarczej oświadczenie o wartości szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi, niezwłocznie po ich ustaleniu. W oświadczeniu podaje się także informację o posiadaniu lub braku ubezpieczenia, z tytułu którego jest możliwe uzyskanie odszkodowania, a także informację o numerze wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo ewidencji działalności gospodarczej.

4. W przypadku uzyskania pomocy publicznej na podstawie ustawy, beneficjent pomocy składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, oświadczenie o wartości tej pomocy, w terminie 14 dni od dnia jej uzyskania. Do oświadczenia dołącza się dokumenty potwierdzające wartość uzyskanej pomocy publicznej, o ile zgodnie z odrębnymi przepisami takie dokumenty są wydawane.

5. Podmiot udzielający pomocy publicznej składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, informację na temat udzielonej mu pomocy w terminie 14 dni od dnia jej udzielenia.

6. W przypadku uzyskania odszkodowania na pokrycie szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi, beneficjent pomocy niezwłocznie składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, oświadczenie o wysokości uzyskanego odszkodowania.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3, 4 i 6, składa się za pośrednictwem naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatku dochodowego.

8. Wojewoda dokonuje sprawdzenia, czy uzyskana przez beneficjenta pomoc publiczna nie przekracza wartości szkód materialnych określonej w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3, obliczonej zgodnie z ust. 1. W przypadku stwierdzenia przekroczenia, wojewoda zawiadamia beneficjenta pomocy o wysokości kwoty przekroczenia, wskazując rachunek bankowy, na który dokonuje się wpłaty tej kwoty w terminie 14 dni od dnia doręczenia

zawiadomienia.

9. W przypadku niedokonania zwrotu pomocy zgodnie z ust. 8, wojewoda wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu oraz rachunek bankowy, na który dokonuje się zwrotu. Przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾) stosuje się odpowiednio.

10. Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w ust. 9 jest minister właściwy do spraw gospodarki.

11. Środki zwrócone przez beneficjenta pomocy stanowią dochód budżetu państwa.

12. Przepisy ust. 1 – 11 stosuje się odpowiednio do poszkodowanych pracodawców, którzy uzyskali na podstawie niniejszej ustawy pomoc niebędącą pomocą publiczną.

Rozdział 2

Szczególne rozwiązania, które mogą być stosowane w przypadku wystąpienia powodzi

Art. 5. 1. Rodzina lub osoba samotnie gospodarująca, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.⁵⁾), poszkodowana w wyniku wystąpienia powodzi, w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej może otrzymać jednorazowy zasiłek powodziowy w kwocie do 2 tys. zł, zwany dalej „zasiłkiem”.

2. Zasiłek jest przyznawany niezależnie od dochodów rodziny lub osoby samotnie gospodarującej, o których mowa w ust. 1, i nie podlega zwrotowi, z zastrzeżeniem ust. 7.

3. Zasiłek jest przyznawany na wniosek rodziny lub osoby samotnie gospodarującej, o których mowa w ust. 1, złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gminy, na terenie której wnioskodawca poniósł szkodę w wyniku powodzi, albo gminy sąsiadującej, na terenie której przebywa w wyniku przeprowadzenia ewakuacji albo konieczności opuszczenia zagrożonego miejsca zamieszkania.

4. Decyzję o przyznaniu zasiłku wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta), o którym mowa

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362, Nr 57, poz. 466, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 213, poz. 1652 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 57, poz. 355, Nr 127, poz. 858, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1306 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 173 i Nr 75, poz. 398.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 202, poz. 1551, Nr 219, poz. 1706 i Nr 221, poz. 1738 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 229, Nr 81, poz. 527, Nr 125, poz. 842 i Nr 217, poz. 1427.

w ust. 3, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia wpłynięcia wniosku do organu.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, wnioskodawca dołącza oświadczenie, że w wyniku powodzi doznał szkody majątkowej wraz z określeniem jej wartości, nie ubiegał się o zasiłek powodziowy na terenie innej gminy oraz że wyraża zgodę na weryfikację danych zawartych we wniosku. Oświadczenie jest składane pod rygorem poniesienia odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań.

6. Zasiłek jest wypłacany przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia wydania decyzji w sprawie przyznania zasiłku, w wysokości:

- 1) równej wartości szkody według oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, jeżeli nie przekracza 2 tys. zł;
- 2) 2 tys. zł, jeżeli wartość szkody według oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, jest równa bądź wyższa niż 2 tys. zł.

7. Organ wypłacający zasiłek po jego wypłacie dokonuje weryfikacji prawdziwości danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3. Jeżeli w wyniku weryfikacji ustalono, że rodzina lub osoba samotnie gospodarująca, o których mowa w ust. 1, która otrzymała zasiłek, nie poniosła szkody w wyniku wystąpienia powodzi, organ wypłacający zasiłek wydaje decyzję o jego zwrocie, określając termin jego zwrotu nie krótszy niż 7 dni. Do zwrotu zasiłku stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb wypłaty i szczegółowy tryb zwrotu zasiłku oraz wzór formularza wniosku, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając konieczność uzyskania danych niezbędnych do identyfikacji rodziny lub osób, którym ma być przyznany zasiłek, oraz potrzebę określenia treści oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, a także mając na względzie zapewnienie sprawnego i terminowego wypłacania zasiłku poszkodowanym oraz skuteczności zwrotu nienależnie uzyskanego zasiłku.

9. Przyznawanie i wypłacanie zasiłku należy do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej realizowanych przez gminę.

Art. 6. 1. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do zbywania na rzecz poszkodowanych będących osobami fizycznymi nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa albo jednostek samorządu terytorialnego,

przeznaczonych na cele mieszkaniowe w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku – w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, lub dla których została wydana decyzja o warunkach zabudowy i ustalająca przeznaczenie nieruchomości na cele mieszkaniowe, zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stosuje się odpowiednio art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.⁶⁾).

2. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w przypadku budowy urządzeń infrastruktury technicznej nie stosuje się przepisów działu III rozdziału 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 7. Na wniosek gminy składany w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 zbywanie nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa przeznaczonych na cele mieszkaniowe na rzecz poszkodowanych następuje w trybie bezprzetargowym.

Art. 8. 1. Faktyczna niemożność świadczenia pracy w związku z powodzią stanowi podstawę usprawiedliwienia nieobecności pracownika w pracy.

2. Za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z przyczyny, o której mowa w ust. 1, pracownikowi przysługuje prawo do odpowiedniej części minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, przez okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych wynikających z rozkładu czasu pracy pracownika.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do pracowników, których uprawnienie do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu powodzi lub do innej formy rekompensaty utraconego wynagrodzenia z tego tytułu wynika z odrębnych przepisów.

4. Wynagrodzenie określone w ust. 2 wypłaca pracodawca.

5. Pracodawca może powierzyć pracownikowi wykonywanie pracy innego rodzaju niż wynikająca z nawiązanego stosunku pracy, jeżeli jest to konieczne w związku z usuwaniem skutków powodzi u tego pracodawcy. W takim przypadku pracownik zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do osób wykonujących pracę na podstawie

---

⁶⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675, Nr 143, poz. 963, Nr 155, poz. 1043, Nr 197, poz. 1307 i Nr 200, poz. 1323 oraz z 2011 r. Nr 64, poz. 341.

stosunku służbowego.

Art. 9. W przypadku zniszczenia na skutek powodzi dokumentów niezbędnych do ustalenia świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych lub zaopatrzenia emerytalnego przyjmuje się:

- 1) wszelkie dokumenty oraz zeznania świadków pozwalające na udowodnienie okresów zatrudnienia (ubezpieczenia) oraz czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby, macierzyństwa lub sprawowania opieki;
- 2) wszelkie dokumenty pozwalające na udowodnienie wysokości ich podstawy wymiaru.

Art. 10. Środki z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych mogą być przeznaczone na cele związane z pomocą dla poszkodowanych zatrudnionych u pracodawcy, który utworzył fundusz, a także dla poszkodowanych zatrudnionych u innego pracodawcy w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 11. 1. Środki Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych mogą być przeznaczone na:

- 1) utrzymanie zagrożonych likwidacją na skutek powodzi miejsc pracy osób niepełnosprawnych;
- 2) odtworzenie zniszczonej lub utraconej na skutek powodzi infrastruktury i wyposażenia warsztatów terapii zajęciowej, zakładów aktywności zawodowej oraz przedsiębiorstw osób niepełnosprawnych prowadzących działalność gospodarczą;
- 3) pomoc dla osób niepełnosprawnych na zakup sprzętu rehabilitacyjnego, środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych utraconych lub zniszczonych na skutek powodzi;
- 4) usunięcie powstałych na skutek powodzi szkód w obrębie zlikwidowanych uprzednio barier technicznych i architektonicznych w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych (finansowanie remontów, readaptacja oraz zakup sprzętu);
- 5) dofinansowanie, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 214, poz. 1407, z późn. zm.⁷⁾), zwanej dalej „ustawą o rehabilitacji”, do oprocentowania kredytów bankowych zaciągniętych na likwidację skutków powodzi w związku z zatrudnianiem i rehabilitacją osób niepełnosprawnych.

---

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 217, poz. 1427, Nr 226, poz. 1475, Nr 238, poz. 1578, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1726.

2. Cele określone w ust. 1 mogą zostać dofinansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych maksymalnie do kwoty, która nie może być sfinansowana z innych źródeł.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania środków, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność uproszczenia postępowania.

Art. 12. 1. Środki zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zwanego dalej „funduszem rehabilitacji”, mogą być przeznaczone na odtworzenie infrastruktury i wyposażenia, utraconych lub zniszczonych na skutek powodzi miejsc pracy oraz rehabilitacji osób niepełnosprawnych u dysponenta tego funduszu.

2. Dysponent funduszu rehabilitacji może przeznaczyć środki, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 4 ustawy o rehabilitacji, na pomoc indywidualną dla osób niepełnosprawnych, przeznaczoną na usuwanie skutków powodzi dotyczących tych osób, w szczególności na zakup utraconego lub zniszczonego sprzętu rehabilitacyjnego, środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych lub na ograniczenie barier technicznych i architektonicznych powstałych na skutek powodzi.

3. Środki funduszu rehabilitacji, z wyłączeniem środków przeznaczonych na pomoc indywidualną dla osób niepełnosprawnych, mogą być przeznaczone na ratowanie zagrożonych likwidacją na skutek powodzi warsztatów terapii zajęciowej prowadzonych przez dysponenta tego funduszu.

4. Dysponent funduszu rehabilitacji może przeznaczyć do 10 % środków tego funduszu, z wyłączeniem środków, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 4 i 5 ustawy o rehabilitacji, na przedsięwzięcia wspólne lub na bezzwrotną pomoc na usuwanie skutków powodzi u innego dysponenta funduszu rehabilitacji, który poniósł szkody na skutek powodzi.

5. Warunkiem przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji w sposób określony w ust. 1, 3 i 4 jest uzyskanie zgody dysponenta Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

6. W przypadku nieuzyskania zgody, o której mowa w ust. 5, dysponent funduszu rehabilitacji jest obowiązany do dokonania wpłat, o których mowa w art. 33 ust. 4a ustawy o rehabilitacji.

7. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do dysponentów zakładowego funduszu aktywności.

Art. 13. Pożyczki przyznane przed wystąpieniem powodzi ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych:

- 1) osobom niepełnosprawnym na działalność gospodarczą lub rolniczą,
- 2) zakładom pracy chronionej

– mogą być umarzone w całości lub w części, wraz z odsetkami, jeżeli w związku z powodzią nastąpiła utrata możliwości spłaty pożyczki.

Art. 14. 1. Organ udzielający pomocy, o której mowa w art. 12a, 26, 26d, 26e lub art. 32 ustawy o rehabilitacji, albo pomocy, o której mowa w art. 12 ustawy o rehabilitacji w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2007 r., może odroczyć termin płatności należności z tytułu zwrotu udzielonej pomocy, jeżeli niemożność terminowego zwrotu pomocy jest skutkiem powodzi.

2. Jeżeli naruszenie warunków umowy, na podstawie której udzielono pomocy określonej w ust. 1, nastąpiło na skutek powodzi, to organ udzielający pomocy może nie żądać zwrotu pomocy, pod warunkiem niezwłocznego usunięcia nieprawidłowości, i kontynuować realizację umowy lub odroczyć termin płatności należności z tytułu zwrotu pomocy.

Art. 15. Podmioty zamierzające:

- 1) wystąpić o pomoc, o której mowa w art. 11 ust. 1,
  - 2) wykorzystać fundusz rehabilitacji w sposób określony w art. 12 ust. 1, 3 i 4,
  - 3) wystąpić o umorzenie, o którym mowa w art. 13,
  - 4) wystąpić o odroczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 1
- są obowiązane odpowiednio złożyć wniosek albo wystąpić o zgodę do dysponenta Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 16. Za okresy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku, w którym wystąpiła powódź, refundacja, o której mowa w art. 25a ust. 1 ustawy o rehabilitacji, może być dokonywana w przypadku nieterminowego opłacenia składek podlegających refundacji, jeżeli uchybienie terminu płatności składek było skutkiem powodzi.

Art. 17. 1. Pożyczka, o której mowa w art. 42 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415,

z późn. zm.⁸⁾), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, może zostać umorzona w całości lub w części wraz odsetkami, jeżeli na skutek powodzi:

- 1) nastąpiła trwała lub czasowa przeszkoda w funkcjonowaniu instytucji szkoleniowej;
- 2) poszkodowany bezrobotny w okresie trwania powodzi nie mógł podjąć lub ukończyć szkolenia.

2. Umorzenia pożyczki w przypadku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje, w drodze decyzji, starosta na wniosek pożyczkobiorcy złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 lub z urzędu w wypadku śmierci pożyczkobiorcy bez konieczności uzyskania opinii powiatowej rady zatrudnienia.

Art. 18. 1. Przyznane refundacje na wyposażenie lub doposażenie stanowisk pracy, lub środki na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami, jeżeli miejsca pracy uległy zniszczeniu na skutek powodzi.

2. Osobom bezrobotnym, którym umorzono środki przyznane na podjęcie działalności gospodarczej, w związku z utratą miejsca pracy na skutek powodzi, przysługuje prawo ponownego złożenia wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej.

3. Umorzenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje starosta na wniosek poszkodowanego złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 19. 1. Starosta, na wniosek poszkodowanego bezrobotnego, przyznaje prawo do świadczenia w wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia, finansowanego z Funduszu Pracy, za okres poprzedzający dzień zarejestrowania się poszkodowanego bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy, przypadający w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, nie dłuższy jednak niż 30 dni, jeżeli opóźnienie w rejestracji było spowodowane powodzią, a poszkodowany bezrobotny spełnia warunki określone w art. 71 ustawy o promocji zatrudnienia.

2. W przypadku gdy świadczenie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje bezrobotnemu za okres krótszy niż 30 dni, jest wypłacane w kwocie 1/30 wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia, za każdy dzień

---

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 81, poz. 531, Nr 238, poz. 1578, Nr 239, poz. 1593, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725 i 1726 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235.

przysługiwania.

3. Od świadczenia, o którym mowa w ust. 1, nie są odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne i na ubezpieczenie zdrowotne.

4. Poszkodowanym bezrobotnym, którzy utracili prawo do zasiłku dla bezrobotnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu upływu okresu jego pobierania, przysługuje od dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 prawo do zasiłku dla bezrobotnych przez okres 30 dni w wysokości zasiłku otrzymywanego w ostatnim miesiącu przysługiwania prawa, pod warunkiem niezastąpienia zawartych w ustawie o promocji zatrudnienia ustawowych przyczyn utraty statusu bezrobotnego.

5. Przepisu art. 33 ust. 4 pkt 4 ustawy o promocji zatrudnienia nie stosuje się, jeżeli niestawienie się przez poszkodowanego bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie lub brak powiadomienia o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa w terminie 7 dni spowodowane było powodzią.

Art. 20. 1. Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych zamieszkałych na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych bezrobotnych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację – jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

2. W przypadku gdy pracodawca nie dotrzyma warunku, o którym mowa w ust. 1, pomoc podlega wstrzymaniu od miesiąca, w którym nastąpiło niedotrzymanie warunku, w wysokości stanowiącej iloczyn przyznanej refundacji na jedną osobę i liczby zwolnionych pracowników.

Art. 21. 1. Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez

pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę, którego zakład został zniszczony na skutek powodzi, kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne zatrudnianych pracowników, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych pracowników, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację - jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź. Przepis art. 20 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Starosta może zwracać organizatorowi robót publicznych, który przy pracach związanych z usuwaniem skutków powodzi zatrudnił skierowane poszkodowane osoby fizyczne, które osobiście i na własny rachunek prowadzą działalność w zakresie produkcji rolnej, w pozostającym w ich posiadaniu gospodarstwie rolnym obejmującym obszar użytków rolnych o powierzchni przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub prowadzące dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników, oraz ich małżonków i pełnoletnich domowników przez okres do 12 miesięcy, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, poniesione koszty na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych osób w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych skierowanych osób w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

3. Skierowanie do prac określonych w ust. 2 odbywa się pod warunkiem, że zniszczeniu na skutek powodzi uległo co najmniej 30% gospodarstwa rolnego lub upraw działu specjalnego produkcji rolnej albo straty w hodowli prowadzonej w dziale specjalnym produkcji rolnej powstałe na skutek powodzi przekroczyły 30 % hodowanych zwierząt.

4. Do organizowania prac, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy o robotach publicznych, o których mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, z wyłączeniem zasad udzielania pomocy publicznej.

5. Osoby, o których mowa w ust. 2, które podlegały ubezpieczeniu społecznemu rolników z mocy ustawy w pełnym zakresie bezpośrednio przed zatrudnieniem przy wykonywaniu robót publicznych, mogą podlegać nadal temu ubezpieczeniu w okresie podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia przy wykonywaniu robót publicznych, jeżeli złożą w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oświadczenie

o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników z mocy ustawy w pełnym zakresie.

Art. 22. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 18-21, są finansowane ze środków utworzonej na ten cel rezerwy Funduszu Pracy, będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy.

2. Rezerwa, o której mowa w ust. 1, jest tworzona w ramach posiadanych środków finansowych Funduszu Pracy, obejmujących bieżące przychody, w tym dotacje z budżetu państwa i pozostałości środków z okresów poprzednich.

Art. 23. 1. W przypadku braku środków na wypłatę pracownikom wynagrodzenia przysługującego za:

- 1) czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy w przypadku, o którym mowa w art. 8,
- 2) czas niewykonywania pracy, jeżeli pracownik był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, które zostały bezpośrednio spowodowane powodzią,
- 3) wykonaną pracę, polegającą na ochronie zakładu pracy przed powodzią lub na usuwaniu skutków powodzi, mającą na celu utrzymanie lub przywrócenie prowadzenia przez pracodawcę działalności gospodarczej

– pracodawca, który na skutek powodzi przejściowo zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej lub istotnie ograniczył jej prowadzenie, może złożyć do właściwego marszałka województwa wniosek o udzielenie nieoprocentowanej pożyczki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2. Zaspokojeniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych może podlegać wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, do wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od pracodawcy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera oświadczenie o braku własnych środków na wypłatę wynagrodzenia, określenie okresu, za który przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, podlegające zaspokojeniu z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz kwoty tego wynagrodzenia. Do wniosku załącza się wykaz pracowników, których wynagrodzenie będzie podlegało zaspokojeniu w ramach pożyczki

z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

4. Po dokonaniu wypłaty wynagrodzenia pracownikom, pracodawca przekazuje na rachunek bankowy Funduszu różnicę między kwotą otrzymaną z Funduszu a kwotą wypłaconą pracownikom w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia otrzymania środków w ramach nieoprocentowanej pożyczki.

5. Zwrot pożyczki, o której mowa w ust. 1, następuje w dowolnym terminie, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku wystąpienia powodzi na rachunek bankowy Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Termin pracodawca określa we wniosku, o którym mowa w ust. 3. Do zwrotu pożyczki stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

6. Pracodawca może ubiegać się po dniu 31 grudnia roku następującego po roku wystąpienia powodzi o umorzenie pożyczki w całości lub w części na wniosek złożony do marszałka województwa. Pożyczka może zostać umorzona przez ministra właściwego do spraw pracy będącego dysponentem Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej „dysponentem Funduszu”, jeżeli:

- 1) pracodawca wykaże, że na skutek powodzi nastąpiło u niego pogorszenie warunków prowadzenia działalności gospodarczej, a w szczególności:
  - a) spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż lub zmniejszenie zamówień na usługi lub dostawy wytwarzanych towarów, w ciągu kolejnych 6 miesięcy w okresie od dnia otrzymania pożyczki do dnia złożenia wniosku o umorzenie w porównaniu z analogicznymi kolejnymi miesiącami w ciągu ostatnich dwóch lat lub
  - b) straty w środkach trwałych, które ograniczyły możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w porównaniu z okresem przed powodzi;
- 2) w postępowaniu egzekucyjnym stwierdzono, że przedsiębiorca, który pobrał pożyczkę, nie posiada majątku, z którego można dochodzić należności;
- 3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie odzyska się kwoty spłaty pożyczki przewyższającej wydatki egzekucyjne.

7. Dysponent Funduszu umarza pożyczkę z urzędu, jeżeli pracodawca, będący osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, który pobrał pożyczkę, zmarł.

8. Dysponent Funduszu może upoważnić marszałków województw do wykonywania

czynności, o której mowa w ust. 6 zdanie drugie i ust. 7.

9. W przypadku zaistnienia niewypłacalności pracodawcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.⁹⁾) kwota główna niespłaconego zadłużenia wraz z naliczonymi odsetkami za zwłokę staje się wymagalna z dniem zaistnienia niewypłacalności.

10. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, i wzór wykazu, o którym mowa w ust. 3, tryb ich składania i rozpatrywania, sposób przekazywania środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i dokonywania wypłaty wynagrodzenia oraz szczegółowy tryb zwrotu Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kwot przekazanych pracodawcy, uwzględniając konieczność uproszczenia postępowania.

Art. 24. Zmiany kwot przychodów i kosztów ujętych w planach finansowych Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Funduszu Pracy oraz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w zakresie wynikającym z niniejszej ustawy, w roku, w którym wystąpiła powódź, dokonuje się zgodnie z art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z tym że nie jest wymagana opinia sejmowej komisji do spraw budżetu.

Art. 25. 1. Właściciel lub zarządca budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego uszkodzonego lub zniszczonego na skutek powodzi może, z kredytu uzyskanego na zasadach określonych w ustawie z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych na usuwanie skutków powodzi (Dz. U. Nr 62, poz. 690, z 2001 r. Nr 84, poz. 907, z 2009 r. Nr 65, poz. 545 oraz z 2010 r. Nr 149, poz. 996), dokonać spłaty całości lub części kredytu bankowego lub pożyczki bankowej, zaciągniętych przed wystąpieniem powodzi lub w jej trakcie na budowę, odtworzenie lub remont tego budynku lub lokalu.

2. Kredyt uzyskany na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych na usuwanie skutków powodzi nie może zostać przeznaczony na spłatę kredytu lub pożyczki udzielanej ze środków publicznych lub z dopłatami do oprocentowania ze środków publicznych.

Art. 26. Na wniosek poszkodowanego, będącego kredytobiorcą w rozumieniu ustawy

---

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 125, poz. 1035 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 18, poz. 100 i Nr 257, poz. 1726.

z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1115, z późn. zm.¹⁰⁾), którego mieszkanie (dom jednorodzinny) zostało uszkodzone lub zniszczone na skutek powodzi, bank zawiesza spłatę kredytu wraz z odsetkami, bez względu na wysokość dochodu jego gospodarstwa domowego, na okres wskazany we wniosku, jednak nie dłuższy niż rok. Wniosek składa się w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 27. Przepisu art. 3d ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych nie stosuje się w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do poszkodowanych, którym przysługuje premia gwarancyjna z tytułu dokonania czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11 i 12 tej ustawy, jeżeli przedmiotem czynności był odpowiednio lokal mieszkalny, dom jednorodzinny albo budynek mieszkalny, uszkodzony lub zniszczony na skutek powodzi. Wniosek o likwidację książeczki mieszkaniowej i wypłatę premii gwarancyjnej składa się w terminie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 28. 1. Do przedsięwzięć polegających na tworzeniu lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy niestanowiących lokali socjalnych, o których mowa w ustawie z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych (Dz. U. Nr 251, poz. 1844 oraz z 2009 r. Nr 39, poz. 309 i Nr 65, poz. 545), na realizację których w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 został złożony wniosek o udzielenie finansowego wsparcia, nie stosuje się art. 6a ust. 4 tej ustawy, jeżeli tworzone zgodnie z art. 6a ust. 1 tej ustawy lokale przeznaczone zostaną do wynajęcia osobom, które utraciły lokal lub budynek mieszkalny na skutek powodzi.

2. W przypadku przedsięwzięć polegających na tworzeniu lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy niestanowiących lokali socjalnych, na realizację których w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 został złożony wniosek o udzielenie finansowego wsparcia na tworzenie lokali przeznaczonych do wynajęcia osobom, które utraciły lokal lub budynek mieszkalny na skutek powodzi, wysokość finansowego wsparcia, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r.

---

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 213, poz. 2157, z 2005 r. Nr 94, poz. 786, z 2006 r. Nr 53, poz. 385 i Nr 249, poz. 1828, z 2008 r. Nr 223, poz. 1459 i Nr 237, poz. 1650 oraz z 2009 r. Nr 30, poz. 190, Nr 65, poz. 545, Nr 222, poz. 1752 i Nr 223, poz. 1779.

o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych, podwyższa się o 10 punktów procentowych.

3. W przypadku przedsięwzięć, o których mowa w ust. 2, stosuje się dodatkowe kryteria oceny wniosku o udzielenie finansowego wsparcia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych.

Art. 29. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 zwalnia się od:

- 1) opłaty skarbowej dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) oraz złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii, w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi;
- 2) opłaty za wydanie dokumentu paszportowego osoby, które przedstawią wydane przez właściwy organ gminy zaświadczenie potwierdzające, że dokumenty zostały utracone w związku z powodzią;
- 3) opłaty za udostępnianie danych i informacji zgromadzonych w bazach danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287), standardowych opracowań kartograficznych, o których mowa w art. 4 ust. 1e tej ustawy, oraz innych materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a także wykonywanie czynności związanych z udostępnianiem tych informacji, opracowań i materiałów zgromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym oraz wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego - w przypadku konieczności uzyskania tych danych i informacji w związku z usuwaniem przez poszkodowanych skutków powodzi.

Art. 30. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

- 1) dochody (przychody) poszkodowanego otrzymane na usuwanie skutków powodzi z tytułu:
  - a) nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń,
  - b) darowizn, do których nie ma zastosowania ustawa z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 768 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398 i Nr 85, poz. 458);
- 2) przychody poszkodowanego otrzymane na podstawie art. 10-13 i art. 17-19; wydatków

i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z tych przychodów nie uważa się za koszty uzyskania przychodów;

3) przychody otrzymane na podstawie art. 23.

2. Zwalnia się od podatku od spadków i darowizn darowizny, jeżeli do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, zostaną przeznaczone przez obdarowanego na usunięcie skutków powodzi.

3. Do środków trwałych, których dotyczą przepisy ust. 1 pkt 1 i ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 23 ust. 1 pkt 45 i 45a lit. a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.¹¹⁾) oraz art. 16 ust. 1 pkt 48 i pkt 63 lit. a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397).

4. W przypadku gdy przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej, o której mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.¹²⁾), została spowodowana powodzią, podatnik zawiadamia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie przerwy, w dniu rozpoczęcia działalności po tej przerwie.

5. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

6. Do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 31. W przypadku oddania poszkodowanemu do nieodpłatnego używania środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, nie stosuje się przepisów art. 23 ust. 1 pkt 45a lit. c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

---

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 57, poz. 352, Nr 75, poz. 473, Nr 105, poz. 655, Nr 149, poz. 996, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1442, Nr 226, poz. 1475 i 1478 i Nr 257, poz. 1725 i 1726 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 75, poz. 398 i Nr 84, poz. 455.

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 104, poz. 1104 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 125, poz. 1363 i 1369 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 169, poz. 1384, Nr 172, poz. 1412 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302 i Nr 202, poz. 1958, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 263, poz. 2619, z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1366 i Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 183, poz. 1353 i Nr 217, poz. 1588, z 2008 r. Nr 141, poz. 888, Nr 143, poz. 894 i Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 201, poz. 1541 oraz z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 28, poz. 146, Nr 75, poz. 473, Nr 219, poz. 1442 i Nr 226, poz. 1478.

Art. 32. Udzielanie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a i 67b § 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, następuje na wniosek przedsiębiorcy złożony w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

Art. 33. 1. Świadczeń uzyskanych w związku z powodzią nie wlicza się do dochodu, od wysokości którego odrębne przepisy uzależniają uzyskanie świadczeń o charakterze socjalnym, ulg, dodatków i zwolnień, w tym z zakresu:

- 1) pomocy społecznej;
- 2) świadczeń rodzinnych;
- 3) dodatków mieszkaniowych;
- 4) stypendiów i pomocy materialnej dla uczniów i studentów.

2. Świadczeń uzyskanych w związku z powodzią nie wlicza się do przychodu w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, od wysokości którego uzależniona jest możliwość uzyskania statusu bezrobotnego.

3. Jeżeli zalaniu na skutek powodzi uległo co najmniej 30 % powierzchni gospodarstwa rolnego poszkodowanego ubiegającego się o świadczenia z pomocy społecznej albo świadczenia rodzinne w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 przy ustalaniu prawa do świadczeń z pomocy społecznej albo prawa do świadczeń rodzinnych do dochodu z gospodarstwa rolnego nie wlicza się powierzchni, która uległa zalaniu na skutek powodzi.

Art. 34. Gmina otrzymuje z budżetu państwa dotację w wysokości równej sumie wypłaconych członkom ochotniczej straży pożarnej ekwiwalentów, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 353), za uczestnictwo w działaniu ratowniczym związanym z powodzią.

Art. 35. W przypadku udzielania gminom wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 lub gminom, na terenie których znajdują się miejscowości wskazane w tych przepisach, dotacji przeznaczonej na zadania własne związane z usuwaniem skutków powodzi, nie stosuje się warunku określonego w art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jeżeli straty poniesione przez gminę przekroczyły 50 %

planowanych dochodów własnych za rok poprzedzający rok wystąpienia powodzi.

Art. 36. 1. Składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne oraz inne składki, do poboru których jest obowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych, należne za okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, opłacone przez poszkodowanego będącego płatnikiem tych składek w terminie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, uważa się za opłacone w terminie.

2. W przypadku niedotrzymania terminu określonego w ust. 1, odsetki za zwłokę będą naliczane, poczynając od dnia następującego po upływie terminu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 37. 1. Do poszkodowanego będącego przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż, nie mniej jednak niż o 15 %, liczony w ujęciu ilościowym lub wartościowym w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w porównaniu do tego samego okresu roku poprzedzającego, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 125, poz. 1035 oraz z 2010 r. Nr 219, poz. 1445), z wyjątkiem art. 3 ust. 1 pkt 2 i 6 oraz art. 3 ust. 3-6 tej ustawy.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, opracowuje zamiast programu naprawczego, plan naprawczy zawierający założenia zmian i restrukturyzacji przedsiębiorcy w celu dostosowania do bieżącej sytuacji.

Art. 38. Świadczenie z ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, o którym mowa w art. 37, nie może być przyznane poszkodowanemu pracodawcy za te same okresy dla tych samych pracowników, co świadczenia, o których mowa w art. 21 i art. 23.

Art. 39. 1. W stosunku do urządzeń wodnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi nie stosuje się przepisów art. 122 ust. 1 pkt 3 tej ustawy.

2. W zakresie wykonywania innych robót związanych z odbudową, remontem i rozbiórką urządzeń wodnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi nie stosuje się przepisów art. 122 ust. 2 pkt 2 tej ustawy.

3. Odbudowa, remont lub rozbiórka urządzeń pomiarowych służb państwowych na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią, uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi

jest możliwa bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego i decyzji, o których mowa w art. 881 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.

4. Odwołania od decyzji o pozwoleniach wodnoprawnych, o których mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, w zakresie poboru wód do zaopatrzenia ludności w wodę oraz odwodnienia obiektów lub wykopów budowlanych, nie wstrzymują wykonania tych decyzji.

5. Wykonanie urządzenia wodnego oraz robót, o których mowa w ust. 1 i 2, będących przedsięwzięciem:

- 1) mogącym znacząco oddziaływać na środowisko,
- 2) innym niż określone w pkt 1, mogącym znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony - wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, do której stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.¹³⁾), z wyłączeniem art. 74 ust. 1 pkt 5 i 6 oraz ust. 1a-1c i art. 80 ust. 2 tej ustawy.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w jednym egzemplarzu wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

7. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

8. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dla przedsięwzięć, o których mowa w ust. 5 pkt 2, wszczyna się na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia.

9. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, określa się warunki realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000.

10. Decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

11. Odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5:

- 1) wskazuje interes prawny lub obowiązek odwołującej się strony;

---

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

2) zawiera zarzuty przeciw decyzji, określa istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazuje dowody uzasadniające to żądanie.

12. Do organizacji ekologicznych stosuje się przepisy art. 44 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

13. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się przepis art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.¹⁴⁾).

Art. 40. 1. Nadzór nad realizacją zadań związanych z pomocą poszkodowanym sprawuje wojewoda.

2. W uzasadnionych przypadkach, w celu przyspieszenia realizacji wypłaty zasiłku, o którym mowa w art. 5 ust. 1, wojewoda może powierzyć to zadanie podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536), z pominięciem otwartego konkursu ofert. Przepis art. 47 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

3. Wojewoda podpisuje z podmiotem, o którym mowa w ust. 2, umowę, przyznając jednocześnie dotację celową na realizację zadań.

4. Umowa, o której mowa w ust. 3, określa:

- 1) cel, na jaki dotacja została przyznana i termin jego wykonania;
- 2) szczegółowy opis zadania, w tym zasady wypłaty pomocy osobom fizycznym poszkodowanym w wyniku powodzi;
- 3) wysokość udzielonej dotacji i tryb płatności;
- 4) termin wykorzystania dotacji, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego;
- 5) tryb kontroli wykonywania zadania;
- 6) termin i sposób rozliczenia udzielonej dotacji;

---

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 6, poz. 18 i Nr 34, poz. 173.

7) termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji, nie dłuższy niż 15 dni od określonego w umowie dnia wykonania zadania.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wojewoda niezwłocznie wydaje decyzję w sprawie zwrotu środków budżetu państwa przekazanych jednostce samorządu terytorialnego na wypłaty zasiłku, o którym mowa w art. 5 ust. 1, określając kwotę przypadającą do zwrotu. Kwotę przypadającą do zwrotu pomniejsza się o środki już przekazane na podstawie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 3.

Rozdział 3

Pożyczki dla przedsiębiorców

Art. 41. 1. Przedsiębiorcy, w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem przedsiębiorców wykonujących działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, którzy ponieśli szkodę w wyniku powodzi, mogą ubiegać się o udzielenie pożyczki na warunkach określonych w przepisach niniejszego rozdziału.

2. Pożyczkę przedsiębiorca przeznaczą na usuwanie szkód w rzeczowych aktywach trwałych lub obrotowych powstałych w wyniku powodzi w miejscu faktycznego wykonywania działalności gospodarczej; przedsiębiorca może przeznaczyć pożyczkę także na usuwanie szkód w środkach trwałych oddanych mu do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze.

3. O udzielenie pożyczki ubiegać się może przedsiębiorca, który w czasie wystąpienia powodzi:

- 1) wykonywał działalność gospodarczą na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2;
- 2) zatrudniał nie więcej niż 50 pracowników.

4. O udzielenie pożyczki ubiegać się może również przedsiębiorca, który zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej.

Art. 42. 1. Pożyczek udzielają fundusze pożyczkowe wybrane zgodnie z art. 51-53.

2. Środki finansowe na udzielanie pożyczek są przekazywane funduszowi pożyczkowemu w formie dotacji po wydaniu rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 43. 1. Pożyczka może być udzielona przedsiębiorcy jednokrotnie do wysokości szkody poniesionej w wyniku powodzi, w związku z którą wydane zostało rozporządzenie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, lecz nie więcej niż 50 000 zł.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca przed wystąpieniem powodzi zawarł umowę ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, kwota pożyczki nie może przekraczać różnicy między wysokością poniesionych szkód a wysokością odszkodowania przyznanego na dzień złożenia wniosku o udzielenie pożyczki.

3. Za ubezpieczenie przedsiębiorstwa uważa się ubezpieczenie od następstw klęsk żywiołowych przynajmniej jednego ze składników majątkowych przedsiębiorstwa.

4. Oszacowania szkód poniesionych przez przedsiębiorcę dokonuje, według wyboru przedsiębiorcy:

- 1) komisja powołana przez fundusz pożyczkowy;
- 2) rzeczoznawca lub biegły uprawniony do dokonywania wyceny środków trwałych lub aktywów obrotowych;
- 3) rzeczoznawca majątkowy.

5. Koszt związany z oszacowaniem szkód przez rzeczoznawcę majątkowego, rzeczoznawcę lub biegłego, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, może zostać pokryty ze środków finansowych uzyskanych w ramach pożyczki.

6. W przypadku przedsiębiorcy, który przed wystąpieniem powodzi zawarł umowę ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, podstawę oszacowania szkody może stanowić oszacowanie dokonane przez ubezpieczyciela doręczone właściwemu funduszowi pożyczkowemu.

Art. 44. 1. Wniosek o udzielenie pożyczki przedsiębiorca składa w terminie 6 miesięcy od dnia wystąpienia szkody powstałej w wyniku powodzi.

2. Do wniosku o udzielenie pożyczki przedsiębiorca dołącza:

- 1) zaświadczenie wydane przez wójta gminy, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwego dla miejsca faktycznego wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, potwierdzające, że w okresie wskazanym w zaświadczeniu przedsiębiorca poniósł szkodę w wyniku powodzi;
- 2) oświadczenie przedsiębiorcy o:
  - a) spełnianiu warunku, o którym mowa w art. 41 ust. 3 pkt 2,

- b) faktycznym wykonywaniu działalności gospodarczej w czasie wystąpienia powodzi albo jej zawieszeniu,
- c) zawarciu przed wystąpieniem powodzi umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych oraz o kwocie przyznanego odszkodowania albo niezawarciu takiej umowy.

3. W przypadku zawarcia przez przedsiębiorcę przed wystąpieniem powodzi umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, przedsiębiorca dołącza jej kopię do wniosku o udzielenie pożyczki.

4. Wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, nie podlega opłacie skarbowej.

5. Wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi załącznik do ustawy.

Art. 45. 1. Fundusz pożyczkowy jest obowiązany do zawarcia umowy pożyczki z przedsiębiorcą spełniającym warunki, o których mowa w art. 41 ust. 3 i 4, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o udzielenie pożyczki przez przedsiębiorcę.

2. W przypadku braków formalnych we wniosku złożonym przez przedsiębiorcę, fundusz pożyczkowy, w terminie 3 dni od dnia jego złożenia, informuje przedsiębiorcę o konieczności uzupełnienia tego wniosku.

3. Wnioski o udzielenie pożyczki fundusz pożyczkowy rozpatruje w kolejności ich złożenia. W przypadku konieczności uzupełnienia wniosku za datę jego złożenia przyjmuje się datę złożenia uzupełnionego kompletnego wniosku.

4. Wypłata pożyczki następuje niezwłocznie po zawarciu umowy pożyczki.

5. Zabezpieczeniem zaciąganej pożyczki jest weksel in blanco.

Art. 46. 1. Przedsiębiorca przed upływem 6 miesięcy od dnia zawarcia umowy z funduszem pożyczkowym jest obowiązany do wykorzystania i przedstawienia rozliczenia otrzymanej pożyczki. W uzasadnionych przypadkach okres ten może być przedłużony przez fundusz pożyczkowy o kolejne 3 miesiące.

2. Za wykorzystanie pożyczki uznaje się również wydatki na cele określone w art. 41 ust. 2 poniesione przez przedsiębiorcę przed udzieleniem pożyczki.

3. Podstawę rozliczenia otrzymanej pożyczki stanowią rachunki lub faktury wystawione na przedsiębiorcę.

Art. 47. 1. Pożyczka wykorzystana i rozliczona zgodnie z art. 41 ust. 2 i art. 46, podlega umorzeniu z dniem złożenia do funduszu pożyczkowego rozliczenia, o którym mowa w art. 46 ust. 1.

2. Decyzję o umorzeniu wydaje fundusz pożyczkowy po dokonaniu kontroli poniesionych przez przedsiębiorcę wydatków.

3. Jeżeli przedsiębiorca, który przed wystąpieniem powodzi nie zawarł umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, wykorzystał i rozliczył otrzymaną pożyczkę zgodnie z art. 41 ust. 2 i art. 46, umorzeniu podlega 75 % udzielonej pożyczki. Pozostałe do spłaty 25 % kwoty pożyczki nie podlega oprocentowaniu.

4. Fundusz pożyczkowy odmawia umorzenia pożyczki:

- 1) niewykorzystanej lub nierozliczonej w sposób oraz w terminach określonych w art. 41 ust. 2 i art. 46;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 49 ust. 2-4.

5. Od decyzji o odmowie umorzenia pożyczki przedsiębiorcy, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 48. 1. Okres spłaty pożyczki przez przedsiębiorcę nie może przekroczyć 3 lat od dnia zawarcia umowy pożyczki.

2. Okres karencji spłaty pożyczki wynosi 9 miesięcy i jest liczony od dnia zawarcia umowy pożyczki.

Art. 49. 1. W ramach kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany, na wniosek funduszu pożyczkowego, udostępnić dokumentację związaną z wykorzystaniem udzielonej pożyczki oraz umożliwić funduszowi dokonanie czynności niezbędnych do ustalenia prawidłowości wykorzystania pożyczki.

2. W przypadku odmowy umożliwienia funduszowi pożyczkowemu przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.

3. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli przez fundusz pożyczkowy, że pożyczka lub jej część została wykorzystana niezgodnie z celem określonym w art. 41 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany do spłaty wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem kwoty pożyczki powiększonej o ustawowe odsetki liczone od dnia zawarcia umowy pożyczki.

4. W przypadku złożenia nieprawdziwego oświadczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 2 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.

5. Zwrot otrzymanej pożyczki w przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 4, następuje na podstawie decyzji funduszu pożyczkowego. Przedsiębiorca dokonuje zwrotu w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu decyzji.

Art. 50. Spłata, o której mowa w art. 47 ust. 3 i art. 49 ust. 3, oraz zwrot, o którym mowa w art. 49 ust. 2 i 4, są dokonywane na rachunek bankowy funduszu pożyczkowego.

Art. 51. 1. Wyboru funduszu pożyczkowego minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje w drodze konkursu.

2. Przez fundusz pożyczkowy rozumie się osobę prawną, która:

- 1) nie działa w celu osiągnięcia zysku lub przeznacza zysk na cele statutowe;
- 2) uchwałą właściwego organu utworzyła fundusz pożyczkowy przeznaczony wyłącznie na udzielanie pożyczek przedsiębiorcom.

3. O udzielanie pożyczek przedsiębiorcom dotkniętym skutkami powodzi może ubiegać się fundusz pożyczkowy, który:

- 1) nie poniósł straty w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok ogłoszenia konkursu;
- 2) nie zalegał ze zobowiązaniami publicznoprawnymi na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc ogłoszenia konkursu.

4. Informacja o konkursie jest zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

5. W informacji, o której mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki podaje obszar, na którym mają być udzielane pożyczki w przypadku wystąpienia powodzi, przewidywany okres, w którym fundusz pożyczkowy będzie obowiązany do udzielania pożyczek, termin składania ofert nie krótszy niż 15 dni roboczych od dnia zamieszczenia informacji oraz zasady oceny ofert składanych przez fundusze pożyczkowe.

Art. 52. 1. Wybór funduszu pożyczkowego jest dokonywany na podstawie następujących kryteriów:

- 1) doświadczenia w udzielaniu pożyczek;
- 2) organizacji udzielania pożyczek;
- 3) zasobów kadrowych przewidzianych do udzielania pożyczek;

4) miejsca prowadzenia działalności statutowej przez fundusz pożyczkowy.

2. Do oferty fundusz pożyczkowy dołącza:

- 1) kopię sprawozdania finansowego za ostatni zamknięty rok bilansowy;
- 2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub innego równoważnego rejestru;
- 3) oświadczenie o spełnieniu warunku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 pkt 2.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki, ogłasza wynik konkursu. Ogłoszenie zawiera listę funduszy pożyczkowych, które złożyły ofertę, wraz z danymi teleadresowymi. Odwołanie od wyniku konkursu nie przysługuje.

Art. 53. 1. Z funduszem pożyczkowym, który wygrał konkurs, o którym mowa w art. 51 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki zawiera umowę określającą:

- 1) zasady przekazania i rozliczenia dotacji;
- 2) okres, w którym fundusz pożyczkowy będzie obowiązany do udzielania pożyczek;
- 3) sposób i tryb informowania o wykorzystaniu przez fundusz pożyczkowy środków dotacji;
- 4) zasady składania przez fundusz pożyczkowy ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdań o wykorzystaniu dotacji i stanie realizacji umów z przedsiębiorcami.

2. W przypadku niepodpisania z wybranym na podstawie przeprowadzonego konkursu funduszem pożyczkowym umowy, o której mowa w ust. 1, jest ona podpisywana z kolejnym funduszem pożyczkowym spełniającym kryteria, o których mowa w art. 52, bez konieczności powtórnego ogłaszania konkursu.

Art. 54. 1. Dotacja jest gromadzona na wyodrębnionym rachunku funduszu pożyczkowego i podlega rozliczeniu po upływie terminu określonego w umowie, o której mowa w art. 53 ust. 1.

2. Kwota dotacji niewypłacona przedsiębiorcom oraz odsetki powstające na rachunku, o którym mowa w ust. 1, podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

3. Część dotacji przekazanej funduszowi pożyczkowemu może być przeznaczona na pokrycie kosztów operacyjnych tego funduszu ponoszonych w związku z udzielaniem pożyczek realizowanym na podstawie umowy, o której mowa w art. 53 ust. 1.

4. Kosztami operacyjnymi są:

- 1) wynagrodzenia ogółem pracowników funduszu pożyczkowego;
- 2) zakup materiałów i artykułów biurowych;

- 3) zakup usług zewnętrznych związanych z obsługą udzielanych pożyczek oraz informowaniem o możliwości ubiegania się o pożyczkę;
- 4) diety i inne należności za czas podróży służbowej pracownika funduszu pożyczkowego związanej z obsługą udzielanych pożyczek - do wysokości określonej w przepisach wydanych przez ministra właściwego do spraw pracy w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
- 5) koszty działalności komisji, o której mowa w art. 43 ust. 4 pkt 1;
- 6) koszty działań windykacyjnych ponoszone przez fundusz pożyczkowy w związku z niedokonywaniem przez przedsiębiorców spłaty lub zwrotu udzielonych im pożyczek.

5. Środki dotacji przeznaczone na pokrycie kosztów operacyjnych funduszu pożyczkowego nie mogą przekraczać wysokości 5 % kwoty wypłaconych przez ten fundusz pożyczek.

Art. 55. Środki otrzymane przez fundusze pożyczkowe ze spłaty i zwrotu pożyczek oraz odsetki spłacane przez przedsiębiorców podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

Art. 56. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

- 1) kwoty pożyczek umorzonych zgodnie z art. 47 ust. 1-3;
- 2) dotacje, o których mowa w art. 42 ust. 2, otrzymane przez fundusze pożyczkowe.

2. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dotacji, o których mowa w art. 42 ust. 2, otrzymanych przez fundusze pożyczkowe.

3. Do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepisy art. 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 57. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 200, poz. 1322) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Marszałek województwa w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach, a zwłaszcza w razie zanieczyszczenia wód uniemożliwiającego chów lub hodowlę ryb albo masowego wystąpienia chorób ryb, może, w drodze decyzji administracyjnej wydanej po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej, zwolnić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, lub uznać zbiornik wodny za nieprzydatny do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej na czas określony.”;

2) w art. 15 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wojewoda, w drodze aktu prawa miejscowego, ustanawia i znosi obwody rybackie.

2. Obręby ochronne ustanawia lub znosi zarząd województwa, w drodze uchwały, z urzędu albo na wniosek uprawnionego do rybactwa lub właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej. Obręb ochronny ustanawia się na czas nieokreślony albo na czas określony.”.

Art. 58. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287) w art. 7a w pkt 6 w lit. b wprowadza się następujące zmiany:

1) tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„- podziału kraju ze względu na właściwość miejscową organów i jednostek organizacyjnych administracji specjalnej, w szczególności: archiwów państwowych, urzędów skarbowych, izb skarbowych, nadleśnictw, regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, urzędów morskich,”;

2) dodaje się tiret szóste w brzmieniu:

„- podziału kraju na regiony wodne,”.

Art. 59. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 24 w ust. 7c pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych wydaną na rzecz wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej lub urzędu morskiego.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U.

---

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 340, Nr 98, poz. 817 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 48, poz. 287, Nr 96, poz. 620, Nr 143, poz. 963, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726.

z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej sprawuje nadzór nad działalnością Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej podlega Główny Koordynator Gospodarki Wodnej.”;

2) w art. 29 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) usuwania skutków klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu;”.

Art. 61. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 134 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) reprezentowany przez dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej Skarb Państwa – jeżeli ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości nastąpiło w wyniku wydania przez wojewodę aktu prawa miejscowego.”;

2) w art. 286a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewódzka baza informacji o korzystaniu ze środowiska jest dostępna dla ministra właściwego do spraw środowiska i ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, a także dla właściwego ze względu na miejsce korzystania ze środowiska wojewody, dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej, marszałka województwa, starosty, wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, służb statystyki publicznej oraz organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”;

3) w art. 400h:

---

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 337, Nr 68, poz. 574, Nr 77, poz. 649, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1277, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143 i 146, Nr 107, poz. 679, Nr 127, poz. 857, Nr 155, poz. 1035 i Nr 239, poz. 1592.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159 i Nr 63, poz. 322.

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uchwalanie, na podstawie polityki ekologicznej państwa i list przedsięwzięć priorytetowych przedkładanych przez wojewódzkie fundusze, planu działalności i zatwierdzanie list priorytetowych programów Narodowego Funduszu, do dnia 31 stycznia każdego roku; listy programów priorytetowych w części dotyczącej gospodarki wodnej wymagają uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej;”;

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zatwierdzanie, do dnia 30 czerwca każdego roku, na rok następny list przedsięwzięć priorytetowych wojewódzkich funduszy, po zasięgnięciu opinii Narodowego Funduszu w zakresie finansowania przedsięwzięć z udziałem środków pochodzących z Unii Europejskiej niepodlegających zwrotowi oraz po uzgodnieniu z właściwymi dyrektorami wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej w zakresie finansowania przedsięwzięć dotyczących gospodarki wodnej na terenie regionu wodnego.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 i Nr 203, poz. 1351) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) projekt planu wojewódzkiego – przez ministra właściwego do spraw środowiska, organy wykonawcze powiatów i gmin z obszaru województwa, wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, a w zakresie związanym z ochroną wód – przez właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej oraz w zakresie związanym z portami i wodami morskimi – przez dyrektora właściwego urzędu morskiego;”;

2) ust. 12a otrzymuje brzmienie:

„12a. Projekty planów, o których mowa w ust. 7 pkt 3 i 4 i ust. 10 - 12, podlegają zaopiniowaniu przez właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

---

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

1) w art. 3 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ewidencjonowania przebiegu granic obszarów dorzeczy;
- 2) przyporządkowanie zbiorników wód podziemnych oraz wód przybrzeżnych – do właściwych obszarów dorzeczy;
- 3) regiony wodne i przyporządkowanych im właściwych dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej;
- 4) wojewodów będących koordynatorami działań w regionach wodnych, o których mowa w pkt 3, podejmowanych przez właściwych wojewodów oraz dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej;
- 5) sposób ewidencjonowania przebiegu granic regionów wodnych.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Rada Ministrów kierować się będzie podziałem hydrograficznym kraju oraz zróżnicowaniem warunków hydrologicznych i hydrogeologicznych na obszarze dorzecza, lokalizacją zbiorników wód podziemnych i sposobem ich wykorzystania, a także zapewnieniem prawidłowej koordynacji gospodarowania wodami.”;

2) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organami właściwymi w sprawach gospodarowania wodami są:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;
- 2) Główny Koordynator Gospodarki Wodnej;
- 3) wojewoda;
- 4) dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej – jako organ wojewódzkiej rządowej administracji zespolonej;
- 5) organy jednostek samorządu terytorialnego.”,

b) po ust. 1 dodaje 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

1b. Obsługę Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.”,

c) ust. 3 – 4a otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej, wojewodów, marszałków województw i dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej, w sprawach określonych ustawą.

3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w sprawach, o których mowa w art. 72 ust. 3, art. 74b ust. 1 pkt 2 i ust. 4 pkt 2, art. 74c w zakresie kompetencji marszałka województwa, art. 88n ust. 3, art. 88o ust. 1 w zakresie kompetencji marszałka województwa oraz art. 164 ust. 9.

4. Właściwy dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do starostów realizujących:

1) zadania z zakresu administracji rządowej, określone w ustawie;

2) kompetencje organu właściwego do wydania pozwolenia wodnoprawnego.

4a. Odwołania od decyzji starostów realizujących zadania, o których mowa w ust. 4, wnosi się do dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”;

d) uchyla się ust. 5;

3) w art. 4a:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W celu zapewnienia prawidłowego gospodarowania wodami, w tym w szczególności ochrony zasobów wodnych oraz ochrony ludzi i mienia przed powodzią, uzgodnienia z właściwym dyrektorem wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej wymaga:”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz warunków zabudowy w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.¹⁹⁾) – dla przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest wojewoda lub dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”;

4) w art. 11:

---

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413, z 2010 r. Nr 24, poz. 124, Nr 75, poz. 474, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 130, poz. 871, Nr 149, poz. 996 i Nr 155, poz. 1043 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Prawa właścicielskie w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem art. 13, wykonują:

1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej – w stosunku do wód morza terytorialnego oraz morskich wód wewnętrznych wraz z wodami Zatoki Gdańskiej;

2) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej – w stosunku do wód istotnych dla:

a) regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służących polepszeniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwieniu jej uprawy,

b) kształtowania zasobów wodnych oraz ochrony przeciwpowodziowej, w szczególności wód podziemnych oraz śródlądowych wód powierzchniowych:

– w potokach górskich i ich źródłach,

– w ciekach naturalnych, od źródeł do ujścia,

– w jeziorach oraz sztucznych zbiornikach wodnych, przez które przepływają ciek, o których mowa w tiret drugie,

– granicznych,

– w śródlądowych drogach wodnych,

c) pozostałych wód niewymienionych w lit. a i b, pkt 1 i 3;

3) dyrektor parku narodowego – w stosunku do wód znajdujących się w granicach parku, z wyłączeniem wód, o których mowa w pkt 2 lit. b tiret czwarte i piąte, które są sklasyfikowane w klasie wyższej niż klasa I, na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, z późn. zm.²⁰⁾).

1a. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej może powierzyć nadleśniczemu, w drodze porozumienia, na jego wniosek, wykonywanie uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b tiret od pierwszego do trzeciego i piąte, znajdujących się w granicach nadleśnictwa.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3;

5) w art. 40 dodaje się ust. 3d i 3e w brzmieniu:

---

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 846 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1057, z 2009 r. Nr 98, poz. 818 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 182, poz. 1228.

„3d. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy, w której jest wnioskodawcą.

3e. W przypadku, o którym mowa w ust. 3d, sprawę załatwia dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej wyznaczony przez Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej.”;

6) w art. 43 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej przedkłada co 2 lata Radzie Ministrów sprawozdanie z wykonania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.”;

7) w art. 47:

a) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda określi, w drodze aktu prawa miejscowego, wody powierzchniowe i podziemne wrażliwe na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszary szczególnie narażone, z których odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć, uwzględniając:”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dla każdego z obszarów, o którym mowa w ust. 3, w ciągu 2 lat od jego wyznaczenia dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej opracuje program działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych, o którym mowa w art. 84 ustawy – Prawo ochrony środowiska; program wprowadzany jest w drodze aktu prawa miejscowego wojewody.”;

8) w art. 70 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ewidencję śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów prowadzi wojewoda; ewidencja jest udostępniana do wglądu nieodpłatnie.”;

9) w art. 74 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu

„2a. Urządzenia melioracji wodnych szczegółowych mogą być wykonywane na koszt gminy, za zwrotem przez zainteresowanych właścicieli gruntów części kosztów na zasadach określonych przez gminę.”;

10) w art. 74b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rozstrzygnięcie w sprawach, o których mowa w:

1) art. 74 ust. 2 pkt 1, podejmuje, w drodze decyzji, wojewoda na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta) poprzedzony wnioskiem spółki wodnej lub zainteresowanych właścicieli gruntów;

2) art. 74 ust. 2 pkt 2, podejmuje, w drodze decyzji, marszałek województwa w uzgodnieniu z wojewodą oraz wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta) na wniosek spółki wodnej lub zainteresowanych właścicieli gruntów.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dla każdego zainteresowanego właściciela gruntów ustalana jest w drodze decyzji:

1) wojewody – wysokość opłaty melioracyjnej,

2) marszałka województwa – wysokość opłaty inwestycyjnej

– proporcjonalna do powierzchni gruntów, na które korzystny wpływ wywierają urządzenia melioracji wodnych szczegółowych.”,

c) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Opłaty, o których mowa w ust. 4, wnosi się na rachunek odpowiednio właściwego urzędu wojewódzkiego albo marszałkowskiego; opłaty stanowią dochód budżetu państwa.”;

11) art. 74 c otrzymuje brzmienie:

„Art. 74c. Po zakończeniu procesu inwestycyjnego i rozliczeniu wartości wykonanych robót organy, o których mowa w art. 74b ust. 4, w drodze decyzji, korygują w czasie 9 miesięcy ustaloną wysokość opłaty melioracyjnej albo opłaty inwestycyjnej, odpowiednio do wysokości poniesionych kosztów inwestycyjnych oraz zmian w projekcie technicznym, dokonanych w trakcie realizacji inwestycji.”;

12) w art. 75:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Programowanie, planowanie, nadzorowanie wykonywania urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, w trybie, o którym mowa w art. 74 ust. 2 i 2a, należy do zadań wójta (burmistrza, prezydenta miasta).”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Programowanie, planowanie, nadzorowanie wykonywania urządzeń melioracji

wodnych podstawowych oraz ich utrzymywanie należy do zadań wojewody.

1b. Zadania określone w ust. 1 i 1a współfinansowane ze środków Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013 są realizowane przez wojewódzkie samorządowe jednostki organizacyjne. Sposób realizacji tych zadań jest uzgadniany odpowiednio z wojewodą albo wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta).”,

c) uchyla się ust. 2,

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zadania, o których mowa w ust. 1b, art. 74b ust. 1 pkt 2 i ust. 4 pkt 2 oraz art. 74c marszałek województwa realizuje jako zadania z zakresu administracji rządowej.”;

13) w art. 77 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie jest wykonywany, wójt (burmistrz, prezydent miasta) ustala, w drodze decyzji, proporcjonalnie do odnoszonych korzyści przez właścicieli gruntu, szczegółowe zakresy i terminy jego wykonywania.”;

14) w art. 78 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, ustalając sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 70 ust. 3, uwzględni potrzebę stworzenia bazy informacyjnej do planowania odbudowy, modernizacji oraz utrzymania śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa i urządzeń melioracji wodnych, zawierającej dane dotyczące rodzajów, ilości, lokalizacji oraz parametrów technicznych wód i urządzeń melioracji wodnych lub obszarów zmeliorowanych, a także wskaże sposób jej prowadzenia.”;

15) po art. 88a dodaje się art. 88aa w brzmieniu:

„Art. 88aa. 1. W przypadku możliwości wystąpienia powodzi lub jej wystąpienia, jeżeli środki, możliwe do zastosowania przez właściwe organy administracji rządowej lub samorządowej są niewystarczające dla zapobieżenia wystąpieniu powodzi lub ograniczenia jej skutków, Prezes Rady Ministrów może koordynować współdziałanie organów administracji rządowej i samorządowej w zakresie ochrony przed powodzią.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, gdy istniejąca sytuacja stanowi lub może stanowić zagrożenie życia, zdrowia lub mienia w znacznych rozmiarach albo poważne zagrożenie środowiska lub jest to niezbędne dla bezpieczeństwa państwa lub utrzymania porządku publicznego, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do

spraw wewnętrznych, może wydawać wiążące polecenia, w zakresie ochrony przeciwpowodziowej wojewodom, innym organom administracji rządowej lub organom jednostek samorządu terytorialnego.

3. Prezes Rady Ministrów może upoważnić ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wykonywania, w jego imieniu, przysługujących mu uprawnień, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem wydawania poleceń członkom Rady Ministrów i organom jednostek samorządu terytorialnego.”;

16) w art. 88f ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego oraz mapach ryzyka powodziowego granice obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2, uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy.”;

17) w art. 88h:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy przygotowuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej.

2. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych przygotowują w porozumieniu właściwi dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W celu przygotowania planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Główny Koordynator Gospodarki Wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw.

5. W celu przygotowania planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, Główny Koordynator Gospodarki Wodnej, podejmuje działania mające na celu nawiązanie w tym zakresie współpracy z właściwymi organami tych państw.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej uzgadnia sposób i zakres uwzględnienia uwag do projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej.”,

d) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i terminy opracowywania planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia skuteczności wykonania zadań ochrony przed powodzią.”;

18) w art. 88l po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy, w której jest wnioskodawcą.

5b. W przypadku, o którym mowa w ust. 5a, sprawę załatwia dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej wyznaczony przez Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej.”;

19) w art. 88n po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Marszałek województwa podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy, w której jest wnioskodawcą.

5b. W przypadku, o którym mowa w ust. 5a, sprawę załatwia marszałek województwa wyznaczony przez Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej.”;

20) w art. 88p ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ostrzeżenia o nadejściu wezbrania powodziowego Główny Koordynator Gospodarki Wodnej, w drodze decyzji, może nakazać zakładowi piętzącemu wodę obniżenie piętrzenia wody lub opróżnienie zbiornika, bez odszkodowania.”;

21) w art. 88s:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Plany przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy przygotowuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i terminy opracowywania planów przeciwdziałania skutkom suszy dla regionów wodnych, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia skuteczności wykonania zadań przeciwdziałania skutkom suszy.”;

22) w dziale VI tytuł rozdziału 1 otrzymuje brzmienie: „Główny Koordynator Gospodarki Wodnej oraz dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej”;

23) art. 89 i 90 otrzymują brzmienie:

„Art. 89. 1. Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

2. Na stanowisko Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej może być powołana osoba, która spełnia następujące kryteria:

- 1) ma obywatelstwo polskie;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) ma wyższe wykształcenie magisterskie;
- 5) ma co najmniej czteroletnie doświadczenie w zakresie obejmującym zagadnienia gospodarki wodnej;
- 6) ma co najmniej czteroletni okres zatrudnienia w organach administracji publicznej, w tym co najmniej trzyletnie doświadczenie na stanowisku kierowniczym;
- 7) ma nieposzlakowaną opinię;
- 8) daje rękojmię należytego wykonywania zadań.

3. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej jest sekretarzem lub podsekretarzem stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Art. 90. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej wykonuje zadania określone ustawą, w szczególności:

- 1) opracowuje program wodno-środowiskowy kraju, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1;
- 2) opracowuje projekty planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy;
- 3) przygotowuje:

- a) wstępną ocenę ryzyka powodziowego, mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego,
  - b) plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy,
  - c) plany przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy;
- 4) uzgadnia projekt warunków korzystania z wód regionu wodnego;
  - 5) prowadzi kataster wodny dla obszaru państwa, z uwzględnieniem podziału na obszary dorzeczy;
  - 6) sprawuje nadzór nad działalnością dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej w zakresie zadań określonych ustawą, a w szczególności kontroluje ich działanie, zatwierdza plany działalności oraz sprawozdania z ich wykonania, poleca przeprowadzenie doraźnej kontroli gospodarowania wodami w regionie wodnym, a także wydaje im wiążące polecenia;
  - 7) koordynuje działania wojewodów wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 w zakresie, o którym mowa w art. 92a;
  - 8) sprawuje nadzór nad funkcjonowaniem państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej, państwowej służby hydrogeologicznej oraz państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących;
  - 9) programuje, planuje i nadzoruje realizację zadań związanych z utrzymywaniem wód lub urządzeń wodnych oraz inwestycje w gospodarce wodnej;
  - 10) uzgadnia, w części dotyczącej gospodarki wodnej, projekty list programów priorytetowych Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o których mowa w art. 415 ust. 5 pkt 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska;
  - 11) wydaje decyzję, o której mowa w art. 88p ust. 1.”;
- 24) uchyla się art. 91;
- 25) w art. 92:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej jest organem wojewódzkiej administracji zespolonej właściwym w sprawach gospodarowania wodami, w zakresie określonym w ustawie.”,
  - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Na wniosek dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej wojewodowie mogą zawierać porozumienia w sprawie wykonywania zadań z zakresu gospodarowania wodami poza obszarem właściwości miejscowej dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”,

c) uchyla się ust. 2,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do zadań dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej należy w szczególności:

- 1) sporządzanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i ocen ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych;
- 2) opracowywanie analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód;
- 3) sporządzanie, prowadzenie, weryfikowanie i bieżące aktualizowanie wykazów obszarów chronionych utworzonych na podstawie przepisów ustawy oraz odrębnych przepisów;
- 4) przygotowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 5) współpraca w przygotowywaniu wstępnej oceny ryzyka powodziowego i planów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 6) przygotowywanie planów przeciwdziałania skutkom suszy;
- 7) gromadzenie i udostępnianie informacji z zakresu ochrony przeciwpowodziowej dla potrzeb planowania przestrzennego i centrów zarządzania kryzysowego, w tym przekazywanie informacji do wojewódzkiego centrum zarządzania kryzysowego utworzonego przez wojewodę wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3;
- 8) wykonywanie kontroli gospodarowania wodami;
- 9) planowanie przedsięwzięć związanych z odbudową ekosystemów zdegradowanych przez eksploatację zasobów wodnych;
- 10) uzgadnianie, w zakresie przedsięwzięć dotyczących gospodarki wodnej, projektów list przedsięwzięć priorytetowych przedkładanych przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o których mowa w art. 414 ust. 2 pkt 3 ustawy - Prawo ochrony środowiska;
- 11) opiniowanie projektów gminnych, powiatowych i wojewódzkich planów gospodarki odpadami w zakresie ochrony zasobów wodnych;

- 12) opiniowanie, w odniesieniu do bezpośrednich zagrożeń szkodą w wodach i szkody w wodach, decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 3 oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322);
- 13) opiniowanie projektów uchwał, o których mowa w art. 34a ust. 1, wyznaczających kąpieliska.”,

e) uchyla się ust. 4a;

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej wykonuje swoje zadania przy pomocy wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”,

g) uchyla się ust. 7;

26) dodaje się art. 92a w brzmieniu:

„Art. 92a. 1. Wojewoda wyznaczony w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 koordynuje działania dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej w regionie wodnym, w szczególności w zakresie:

- 1) sporządzania identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i ocen ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, w regionie wodnym;
- 2) opracowywania analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód w regionie wodnym;
- 3) sporządzania, prowadzenia, weryfikowania i bieżącego aktualizowania wykazów obszarów chronionych utworzonych na podstawie przepisów ustawy oraz odrębnych przepisów;
- 4) przygotowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym w regionach wodnych;
- 5) współpracy w przygotowywaniu wstępnej oceny ryzyka powodziowego i planów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 6) przygotowywania planów przeciwdziałania skutkom suszy w regionach wodnych;
- 7) gromadzenia, przetwarzania i udostępniania informacji z zakresu ochrony przeciwpowodziowej dla potrzeb planowania przestrzennego i centrów zarządzania kryzysowego;
- 8) wykonywania kontroli gospodarowania wodami;

- 9) planowania przedsięwzięć związanych z odbudową ekosystemów zdegradowanych przez eksploatację zasobów wodnych;
- 10) uzgadniania, w zakresie przedsięwzięć dotyczących gospodarki wodnej na terenie regionu, projektów list przedsięwzięć priorytetowych przedkładanych przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o których mowa w art. 414 ust. 2 pkt 3 ustawy - Prawo ochrony środowiska;
- 11) opiniowania projektów gminnych, powiatowych i wojewódzkich planów gospodarki odpadami w zakresie ochrony zasobów wodnych;
- 12) opiniowania, w odniesieniu do bezpośrednich zagrożeń szkodą w wodach i szkody w wodach, decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 3 oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie;
- 13) opiniowania projektów uchwał, o których mowa w art. 34a ust. 1, wyznaczających kąpieliska znajdujące się w regionie wodnym;
- 14) wydawania decyzji na podstawie art. 88l ust. 2 i 7.

2. Wojewoda wyznaczony w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 koordynuje działania wojewodów w zakresie:

- 1) opracowywania warunków korzystania z wód regionu wodnego;
- 2) zawarcia porozumienia, o którym mowa w art. 154 ust. 3a;
- 3) wydawania aktów prawa miejscowego w zakresie wynikającym z ustawy.

3. Wojewoda wyznaczony w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 w celu koordynacji zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, w szczególności:

- 1) przygotowuje harmonogram realizacji zadań oraz wyznacza dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej odpowiedzialnych za poszczególne części prac;
- 2) wydaje rekomendacje dyrektorom wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej;
- 3) informuje właściwych wojewodów oraz Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej o przypadkach niedotrzymania przez wojewódzkich dyrektorów gospodarki wodnej harmonogramów, o których mowa w pkt 1, oraz nieprzestrzegania rekomendacji, o których mowa w pkt 2;
- 4) inicjuje i koordynuje prace związane z przygotowaniem aktów prawa miejscowego.

4. Dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej oraz wojewodowie współdziałają i udzielają pomocy wojewodzie wyznaczonemu w przepisach wydanych

na podstawie art. 3 ust. 3, w szczególności udostępniają mu informacje i dokumenty niezbędne do realizacji jego zadań.

5. Centrum zarządzania kryzysowego utworzone przez wojewodę, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 7, Głównemu Koordynatorowi Gospodarki Wodnej.”;

27) art. 93 i 94 otrzymują brzmienie:

„Art. 93. 1. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej jest powoływany przez wojewodę za zgodą Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Wojewoda odwołuje dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej za zgodą Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej.

2. Zastępcy dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej są powoływani przez wojewodę, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej. Wojewoda, na wniosek dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej odwołuje jego zastępców.

3. Stanowisko dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej może zajmować osoba, która:

1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;

2) jest obywatelem polskim;

3) korzysta z pełni praw publicznych;

4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

5) nie była karana zakazem zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;

6) posiada kompetencje kierownicze i wiedzę niezbędną do wykonywania zadań wynikających z ustawy;

7) posiada co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym.

4. Ogłoszenie o naborze na stanowisko dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej umieszcza się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie wojewódzkiego zarządu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej wojewódzkiego zarządu gospodarki

wodnej, w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu wojewódzkiego i w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

5. Ogłoszenie o naborze zawiera:

- 1) nazwę i adres wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia umieszczenia ogłoszenia o naborze w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

7. Nabór na stanowisko dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej przeprowadza zespół, powołany przez wojewodę, liczący co najmniej 3 osoby, w tym co najmniej jednego przedstawiciela Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

8. Ocena kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 7, może być dokonana na wniosek zespołu przez osobę niebędącą jego członkiem, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

9. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

10. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia wojewodzie.

11. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej;

- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

12. Ogłoszenie o wyniku naboru umieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej, w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu wojewódzkiego i w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

13. Ogłoszenie o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona i nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

14. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej i w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu wojewódzkiego ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

15. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 2, powołuje dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.

16. Przepisy ust. 3–14 stosuje się odpowiednio do przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 2.

Art. 94. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej składa Głównemu Koordynatorowi Gospodarki Wodnej, właściwemu wojewodzie oraz wojewodom wyznaczonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3, nie później niż do dnia 31 marca, roczne sprawozdanie z realizacji zadań, o których mowa w art. 92 ust. 3 i 4, uwzględniające działalność jednostek, o których mowa w art. 92 ust. 6.”;

28) w art. 95 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej oraz podległych im

jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 92 ust. 6, zatrudnieni na stanowiskach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 3, są obowiązani w trakcie wykonywania obowiązków służbowych do noszenia munduru.”;

29) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Krajowa Rada składa się z 30 członków zgłoszonych przez ogólnopolskie organizacje zrzeszające jednostki samorządu terytorialnego, szkoły wyższe, instytuty badawcze i organizacje społeczne, gospodarcze, ekologiczne związane z gospodarką wodną, powoływanych na okres 4 lat, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Członków Krajowej Rady powołuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej spośród osób, o których mowa w ust. 1.

3. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej może odwołać członka Krajowej Rady przed upływem jego kadencji na wniosek szkoły wyższej, instytutu badawczego lub organizacji, która zgłosiła jego kandydaturę.”;

30) w art. 99 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obsługę biurową Krajowej Rady zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.”;

31) uchyla się art. 100 i 101;

32) w art. 119:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Program wodno-środowiskowy kraju opracowuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska.”,

b) uchyla się ust. 6 i 6a;

33) art. 120 otrzymuje brzmienie:

„Art. 120. 1. Warunki korzystania z wód regionu wodnego oraz warunki korzystania z wód zlewni ustala, w drodze aktu prawa miejscowego, wojewoda, na terenie działania którego leży największa część regionu wodnego, po ich uzgodnieniu z Głównym Koordynatorem Gospodarki Wodnej oraz zaopiniowaniu przez pozostałych właściwych wojewodów, kierując się ustaleniami planu, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a.

2. Wojewoda, ustalając warunki korzystania z wód regionu wodnego oraz warunki korzystania z wód zlewni, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 4 i 5, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie

z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

34) w art. 127 ust. 7b i 7c otrzymują brzmienie:

„7b. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej albo starosta podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy, w której jest wnioskodawcą.

7c. W przypadku, o którym mowa w ust. 7b, sprawę załatwia odpowiednio dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej wyznaczony przez Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej albo starosta wyznaczony przez właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”;

35) w art. 154:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kataster wodny dla regionu wodnego obejmujący dane określone w art. 153 ust. 2 i 3 prowadzi wojewodowie, których obszar działania obejmuje region wodny lub jego część.”,

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wojewodowie, o których mowa w ust. 3, zawierają, w uzgodnieniu z Głównym Koordynatorem Gospodarki Wodnej, porozumienie w sprawie prowadzenia katastru wodnego dla regionu wodnego, określające sposób jego prowadzenia oraz współpracy w tym zakresie. W szczególności porozumienie może powierzać prowadzenie katastru jednemu z wojewodów będących jego stroną. Porozumienia podlegają ogłoszeniu w wojewódzkich dziennikach urzędowych.”;

36) w art. 155a ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. W uzasadnionych przypadkach Główny Inspektor Ochrony Środowiska w porozumieniu z Głównym Koordynatorem Gospodarki Wodnej dokonuje, na podstawie wyników badań, o których mowa w ust. 3-6, kompleksowej oceny stanu wód na obszarach dorzeczy z uwzględnieniem podziału na regiony wodne oraz, jeżeli jest to uzasadnione specyfiką badań, wykonuje badania, o których mowa w ust. 2.

8. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, Główny Koordynator Gospodarki Wodnej i Główny Inspektor Sanitarny ustalają, w drodze porozumienia, rodzaj, zakres i sposób nieodpłatnego przekazywania informacji niezbędnych do oceny i klasyfikacji wody w kąpielisku.”;

37) użyte w art. 13 ust. 5a, art. 43 ust. 3 i ust. 3b, art. 64 ust. 4a, art. 66a ust. 3, art. 88c

ust. 1-3, 5, 6 i 8, art. 88f ust. 1-3, art. 88h ust. 3 i 6-8, art. 88s ust. 3-5, art. 92 ust. 4, art. 96 ust. 1, art. 99 ust. 1, art. 103a ust. 1 pkt 1 lit. b i ust. 2, art. 109 ust. 2, art. 119 ust. 1a, ust. 2 pkt 1, ust. 3a, 4 i 7-9, art. 154 ust. 2, art. 156 ust. 2, art. 157 ust. 1, art. 159 ust. 3, art. 160, art. 161 ust. 1 w odpowiednich przypadkach wyrazy „Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej” lub „Prezes Krajowego Zarządu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Główny Koordynator Gospodarki Wodnej”;

38) użyte w art. 13 ust. 1b, 1c, 2, 3 i 5a, art. 27 ust. 3, art. 34a ust. 9, art. 38 ust. 4a pkt 1, art. 39 ust. 3, art. 40 ust. 3, art. 43 ust. 2a, art. 58 ust. 5, art. 60, art. 66a ust. 1, art. 88f ust. 3 pkt 1 i ust. 4, art. 88h ust. 7, art. 88l ust. 2, 3 i 7, art. 88s ust. 2-5, art. 92 ust. 4 i 6, art. 103a ust. 2 pkt 1, art. 113 ust. 3, art. 119 ust. 5, art. 128 ust. 3 i 5, art. 140 ust. 2a, art. 149 ust. 6, art. 156 ust. 2, art. 157 ust. 1, art. 159 ust. 3, art. 160, art. 161 ust. 1, art. 162 ust. 3 w odpowiednich przypadkach i liczbie wyrazy „dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej” lub „dyrektor regionalnego zarządu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbie wyrazami „dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej”;

39) użyte w art. 58 ust. 1, art. 60, art. 88m, art. 88q ust. 1, art. 88t ust. 1 w odpowiednich przypadkach wyrazy „dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „wojewoda” ;

40) użyte w art. 15 ust. 2 pkt 2, art. 140 ust. 2 i art. 186 ust. 3 w odpowiednim przypadku wyrazy „marszałek województwa” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „wojewoda”;

41) użyty w art. 164 ust. 9, art. 165 ust. 3 i 4, art. 168, art. 170 ust. 3, art. 171 ust. 2, art. 178, art. 179 ust. 1-4, art. 180 ust. 1 i 3, art. 181 ust. 2, art. 182 ust. 3 i 5, art. 184 w odpowiednich przypadkach wyraz „starosta” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „wójt (burmistrz, prezydent miasta)”.

Art. 64. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (Dz. U. Nr 84, poz. 906 oraz z 2010 r. Nr 149, poz. 996) w art. 13d w ust. 6 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w zakresie dostosowania ustaleń projektu miejscowego planu odbudowy do wymagań wynikających z warunków korzystania z wód regionu wodnego oraz, o ile zostały sporządzone, warunków korzystania z wód zlewni, a także w zakresie zagospodarowania obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, stref ochronnych ujęć wody oraz obszarów ochronnych

zbiorników wód śródlądowych.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w pkt 6 lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej w zakresie zagospodarowania obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.”;

2) w art. 53 w ust. 4 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) dyrektorem wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej – w odniesieniu do:

a) przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest wojewoda lub dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej,

b) obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.²²⁾), w zakresie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu;”.

Art. 66. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.²³⁾) w art. 9o w ust. 3 w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) dyrektora właściwego wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194 i Nr 199, poz. 1227 oraz z 2009 r. Nr 72, poz. 620) w art. 11d w ust. 1 w pkt 8 lit. d otrzymuje brzmienie:

---

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413, z 2010 r. Nr 24, poz. 124, Nr 75, poz. 474, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 130, poz. 871, Nr 149, poz. 996 i Nr 155, poz. 1043 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374, z 2008 r. Nr 59, poz. 359, Nr 144, poz. 902, Nr 206, poz. 1289 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 1, poz. 3, Nr 18, poz. 97, Nr 19, poz. 100, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 966, Nr 157, poz. 1241 i Nr 214, poz. 1658 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13.

„d) właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią.”.

Art. 68. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2010 r. Nr 80, poz. 526 i Nr 127, poz. 857) w art. 51 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielane również na budowę mieszkań komunalnych niezbędnych do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych poszkodowanych w rozumieniu ustawy z dnia ..... 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. ...).”.

Art. 69. W ustawie z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego (Dz. U. Nr 251, poz. 2507, z późn. zm.²⁴⁾) w art. 5 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wojewódzkimi zarządami gospodarki wodnej;”.

Art. 70. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322) w art. 13 w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do szkody w wodach;”.

Art. 71. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.²⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 3 uchyla się pkt 7a;

2) w art. 14 w ust. 9 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osób zatrudnionych w wojewódzkich zarządach gospodarki wodnej oraz Instytucie Meteorologii i Gospodarki Wodnej.”;

3) w art. 16 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Wojewódzkie centrum zarządzania kryzysowego utworzone w urzędzie obsługującym wojewodę wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia

---

²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 64, poz. 427 i Nr 123, poz. 847, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 92, poz. 753 oraz z 2010 r. Nr 257, poz. 1726.

²⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U., z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 65, poz. 553, Nr 85, poz. 716 i Nr 131, poz. 1076, z 2010 r. Nr 240, poz. 1600 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114.

18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.²⁶⁾) pełni rolę ośrodka koordynacyjno-informacyjnego ochrony przeciwpowodziowej.

4. Wojewoda, o którym mowa w ust. 3, w porozumieniu z właściwymi wojewodami ustala zasady współdziałania wojewódzkiego centrum zarządzania kryzysowego pełniącego rolę ośrodka koordynacyjno-informacyjnego ochrony przeciwpowodziowej z pozostałymi centrami zarządzania kryzysowego w regionie wodnym.”.

Art. 72. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenie oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.²⁷⁾) w art. 25 w ust. 1 uchyla się pkt 5.

Art. 73. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206, z 2010 r. Nr 40, poz. 240 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114) w art. 56 ust. 1 uchyla się pkt 7.

Art. 74. W ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. Nr 42, poz. 340 i Nr 161, poz. 1281) w art. 6 w ust. 1 w pkt 9 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.”.

Art. 75. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 7 lit. l otrzymuje brzmienie:

„l) Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej, w zakresie tematu danych przestrzennych, o którym mowa w rozdziale 1 pkt 8 załącznika do ustawy, w części dotyczącej elementów hydrograficznych wraz z podjednostkami hydrograficznymi i regionami wodnymi, z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej;”;

---

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

²⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

2) w art. 22 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Główny Koordynator Gospodarki Wodnej;”.

Art. 76. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675) w art. 51 w ust. 3 w pkt 3 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.”.

Art. 77. W ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. Nr 143, poz. 963) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) inwestorze - rozumie się przez to wojewódzki zarząd gospodarki wodnej, urząd morski, województwo, powiat, gminę lub partnera prywatnego w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 675), realizujących inwestycję.”;

2) w art. 6 w ust. 1 pkt 7 lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej, o ile nie jest inwestorem.”.

Art. 78. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32, poz. 159) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwi dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej przygotowują w porozumieniu plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych w terminie do dnia 22 listopada 2015 r.

2. Właściwi dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej dokonają w porozumieniu przeglądu oraz w razie potrzeby pierwszej aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych w terminie do dnia 22 grudnia 2021 r.”;

2) w art. 11 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;”.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 79. 1. Z dniem 1 stycznia 2012 r. znosi się Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz likwiduje się Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej.

2. Dotychczasowe zadania i kompetencje Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przejmuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej.

3. Należności i zobowiązania Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej stają się należnościami i zobowiązaniami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

4. Mienie Skarbu Państwa znajdujące się w dyspozycji Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w tym nieruchomości znajdujące się w jego trwałym zarządzie, staje się z mocy prawa mieniem odpowiednio w dyspozycji oraz w trwałym zarządzie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa o przejściu trwałego zarządu oraz przekazuje dokumentację w terminie do dnia 31 stycznia 2012 r. w zakresie niezbędnym do ujęcia nieruchomości w ewidencji zgodnie z art. 60a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Decyzję o stwierdzeniu przejścia trwałego zarządu na rzecz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej wydaje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w trybie przepisów o gospodarce nieruchomościami. Decyzja stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej.

5. Z dniem 1 stycznia 2012 r. wygasają z mocy prawa decyzje o ustanowieniu trwałego zarządu na rzecz Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

6. W prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej wstępuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej.

7. W prawa i obowiązki Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej wstępuje urząd obsługujący ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Art. 80. 1. Z dniem 1 stycznia 2012 r. znosi się dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz likwiduje się regionalne zarządy gospodarki wodnej.

2. Dotychczasowe zadania i kompetencje dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej przejmują właściwi dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

3. Do dnia 1 sierpnia 2011 r. wojewodowie powołają pełnomocników do spraw organizacji wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

4. Pełnomocnicy wojewodów, o których mowa w ust. 3, wykonują zadania dyrektorów

wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej do czasu ich powołania.

5. Należności i zobowiązania regionalnych zarządów gospodarki wodnej stają się odpowiednio należnościami i zobowiązaniami właściwych wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

6. Mienie Skarbu Państwa znajdujące się w dyspozycji regionalnych zarządów gospodarki wodnej, w tym nieruchomości znajdujące się w ich trwałym zarządzie, staje się mieniem w dyspozycji oraz w trwałym zarządzie odpowiednich wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej informuje w terminie do dnia 31 stycznia 2012 r. o przeniesieniu trwałego zarządu odpowiednie organy, właściwe zgodnie z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

7. W prawa i obowiązki dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, w tym wynikające z zawartych umów i porozumień, wstępują dyrektorzy odpowiednich wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

Art. 81. 1. Mienie samorządu województwa służące wykonywaniu zadań zleconych z zakresu administracji rządowej przekazywanych ustawą zmienianą w art. 63 staje się z dniem 1 stycznia 2012 r. mieniem Skarbu Państwa będącym w dyspozycji właściwego wojewody.

2. Nabycie mienia, o którym mowa w ust. 1, stwierdza wojewoda w drodze decyzji. Decyzja stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej.

3. Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

Art. 82. 1. Pracownicy Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej stają się z dniem 1 stycznia 2012 r. pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

2. Pracownicy regionalnych zarządów gospodarki wodnej stają się z dniem 1 stycznia 2012 r. pracownikami właściwych wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

3. Pracownicy urzędów marszałkowskich i wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych wykonujący zadania przekazywane niniejszą ustawą stają się z dniem 1 stycznia 2012 r. pracownikami odpowiednich wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

4. Dotychczasowy pracodawca jest obowiązany, w terminie do dnia 1 października 2011 r., zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1-3, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy. Przepis art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r.

– Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁸⁾) stosuje się odpowiednio.

5. Jeżeli zmiana w zakresie stosunku pracy określona w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 4, obejmuje zmianę miejsca świadczenia pracy, pracownik może złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu stosunku pracy w terminie 14 dni od otrzymania tego zawiadomienia.

W przypadku złożenia oświadczenia:

- 1) stosunek pracy rozwiązuje się z upływem okresu wypowiedzenia, a jeżeli rozwiązanie stosunku pracy z upływem okresu wypowiedzenia nastąpiłoby po dniu 31 grudnia 2011 r. stosunek pracy rozwiązuje się z tym dniem;
- 2) pracownikom przysługują odpowiednie świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunek pracy rozwiązuje się z przyczyn niedotyczących pracowników.

6. Stosunki pracy pracowników, o których mowa w ust. 1-3, wygasną z upływem 3 miesięcy od dnia przejścia do nowego pracodawcy, jeżeli 14 dni przed upływem tego terminu nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy albo w razie nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy.

7. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

8. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 6, lub wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 7, pracownikom przysługują odpowiednie świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunek pracy rozwiązuje się z przyczyn niedotyczących pracowników.

9. Do okresu pracy, od którego zależą świadczenia, o których mowa w ust. 8, wlicza się okres zatrudnienia w jednostce dotychczas realizującej przekazywane niniejszą ustawą zadania i kompetencje.

10. Przepisów ust. 6 i 7 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się

---

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 36, poz. 181 i Nr 63, poz. 322 i Nr 80, poz. 432.

przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706).

11. W odniesieniu do pracowników urzędów marszałkowskich i wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych propozycja nowych warunków pracy lub płacy, o której mowa w ust. 6, może obejmować nawiązanie stosunku pracy na stanowisku urzędniczym, w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, jeżeli charakter pracy wykonywanej w likwidowanej jednostce jest podobny do charakteru pracy wykonywanej na stanowisku urzędniczym.

12. Propozycja nowych warunków pracy lub płacy składana na podstawie ust. 6 pracownikowi służby cywilnej zatrudnionemu w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej na stanowisku, o którym mowa w art. 52 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, może obejmować zatrudnienie w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej na stanowisku równorzędnym z zajmowanym poprzednio, jeżeli w wyniku przyjęcia tej propozycji nie nastąpi istotna zmiana zakresu obowiązków tego pracownika.

13. Urzędnika służby cywilnej zatrudnionego w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej na stanowisku, o którym mowa w art. 52 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej może przenieść, za jego zgodą, na stanowisko równorzędne z zajmowanym poprzednio, jeżeli w wyniku tego przeniesienia nie nastąpi istotna zmiana zakresu obowiązków tego urzędnika.

14. Członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na stanowisku dyrektora generalnego Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej z dniem 1 stycznia 2012 r. Szef Służby Cywilnej przenosi do innego urzędu i zobowiązuje dyrektora generalnego urzędu do wyznaczenia temu członkowi korpusu służby cywilnej stanowiska odpowiadającego jego kwalifikacjom zawodowym.

15. Do wynagrodzenia członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej na stanowisku, o którym mowa w art. 52 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, stosuje się odpowiednio art. 61 ust. 4 tej ustawy, z tym że okres otrzymywania wynagrodzenia w dotychczasowej wysokości rozpoczyna się z dniem 1 stycznia 2012 r.

Art. 83. 1. Dyrektor generalny Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r. dokona wszystkich czynności niezbędnych do zakończenia

działalności urzędu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej powoła, w drodze zarządzenia, do dnia 1 sierpnia 2011 r. likwidatora regionalnych zarządów gospodarki wodnej, oraz określi:

- 1) tryb likwidacji;
- 2) zakres zadań i uprawnień likwidatora.

3. Likwidator, o którym mowa w ust. 2, podejmie czynności związane z likwidacją regionalnych zarządów gospodarki wodnej we współpracy z pełnomocnikami wojewodów, o których mowa w art. 80 ust. 3, w szczególności sporządzając wykazy:

- 1) przekazywanego mienia regionalnych zarządów gospodarki wodnej;
- 2) przejmowanych pracowników regionalnych zarządów gospodarki wodnej, uwzględniając ich dotychczasowe przygotowanie zawodowe i zakres wykonywanych czynności.

4. Wykazy, o których mowa w ust. 3 pkt 2, zostaną sporządzone do dnia 15 września 2011 r. i przekazane niezwłocznie właściwym dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej.

Art. 84. 1. Postępowania wszczęte i niezakończone przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, marszałka województwa albo starostę przed dniem 1 stycznia 2012 r. są prowadzone odpowiednio przez organy przejmujące ich kompetencje.

2. Sprawy wszczęte i niezakończone przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, marszałka województwa albo starostę przed dniem 1 stycznia 2012 r. są prowadzone odpowiednio przez organy przejmujące ich kompetencje.

3. W toczących się postępowaniach sądowych i administracyjnych w zakresie zadań i kompetencji przekazywanych niniejszą ustawą, w których stroną jest Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, marszałek województwa albo starosta, stroną staje się właściwy organ przejmujący ich kompetencje.

4. Obowiązki i uprawnienia Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, marszałka województwa albo starosty jako strony w sprawach, w których w dniu 1 stycznia 2012 r. przysługuje lub została wniesiona skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego, przejmuje odpowiednio organ przejmujący ich kompetencje.

5. Postępowania odwoławcze od decyzji marszałka województwa wszczęte i niezakończone przez samorządowe kolegia odwoławcze przed dniem 1 stycznia 2012 r. toczą się przed właściwym organem odwoławczym od decyzji organu przejmującego kompetencje marszałka województwa.

6. Decyzje wydane przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, marszałka województwa albo starostę zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 85. Upoważnienia wydane przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, marszałka województwa albo starostę zachowują ważność do czasu wydania nowych upoważnień.

Art. 86. 1. Porozumienia zawarte na podstawie art. 11 ust. 1a ustawy, o której mowa w art. 63, zachowują moc do czasu zawarcia nowych porozumień na podstawie art. 11 ust. 1a ustawy, o której mowa w art. 63 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Czynności dokonane w ramach konkursu, o którym mowa w art. 13 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 63, wszczętego przed dniem 1 stycznia 2012 r. pozostają w mocy.

3. Program wodno-środowiskowy opracowany na podstawie art. 119 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63, zachowuje moc do czasu opracowania programu wodno-środowiskowego na podstawie art. 119 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Wojewodowie, o których mowa w art. 154 ust. 3a ustawy, o której mowa w art. 63, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zawrą porozumienia w sprawie prowadzenia katastru wodnego do dnia 31 grudnia 2011 r.

Art. 87. 1. Członkowie Krajowej Rady Gospodarki Wodnej powołani na podstawie art. 97 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 63, pełnią funkcję do końca kadencji.

2. Z dniem 1 stycznia 2012 r. znosi się rady gospodarki wodnej regionów wodnych utworzone na podstawie art. 100 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63.

Art. 88. Do dnia 31 grudnia 2011 r. wnioski, o których mowa w art. 23 ust. 1, składa się kierownikowi właściwego Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Art. 89. Pierwszy konkurs, o którym mowa w art. 51 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki ogłosi w okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 90. 1. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 15 ust. 1

ustawy, o której mowa w art. 57, zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 57, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 88q ust. 1, art. 88t ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63, zachowują moc przez okres, na który zostały wydane.

3. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 47 ust. 3 i 7, art. 58 ust. 1, art. 60, art. 88m, art. 120 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63, zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 47 ust. 3 i 7, art. 58 ust. 1, art. 60, art. 88m, art. 120 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 91. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 95 ust. 3, o której mowa w art. 63, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 95 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 63, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 92. W celu wykonania przepisów art. 79, 80 i 82 Prezes Rady Ministrów dokonuje, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 93. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 80 ust. 3 i art. 83 ust. 2-4, które wchodzi w życie z dniem 15 lipca 2011 r.;
- 2) art. 82 ust. 4 i 5 i art. 83 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem 15 września 2011 r.;
- 3) art. 86 ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2011 r.;
- 4) art. 57-59, art. 60 pkt 1, art. 61 i 62, art. 63 pkt 1-14, pkt 16-41, art. 64-67, art. 69-79, art. 80 ust. 1, 2 i 4-7, art. 81, art. 82 ust. 1-3 i 6-15, art. 84 i art. 85, art. 86 ust. 1-3, art. 87 i art. 90-92, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.